NORAKSTS
Lieta Nr.A42562106
143/AA43-1192-09/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 28.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Berķis,
tiesneses A.Šteinberga un S.Zakrevska,

piedaloties pieteicējam *E.T.* un atbildētāja Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *J.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.T.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006.gada 30.oktobra lēmuma Nr.19/28528 atcelšanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 17.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Alūksnes rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas darbinieki 2006.gada 6.jūlijā, veicot kratīšanu *E.T.* dzīvesvietā */dzīvesvietas adrese/*, konstatēja, ka minētajā dzīvesvietā glabājas 177 bloki ar cigaretēm bez Latvijas Republikas akcīzes markām, 4,5 litri degvīna ar Krievijas akcīzes markām, kas saskaņā ar ekspertu atzinumu ir degvīna tipa alkoholisks dzēriens, kā arī glabājas naftas produkti (2 gab. 200 litru tilpuma mucas, 1 gab. 20 litru tilpuma kanna), kuri saskaņā ar ekspertu atzinumu ir benzīns un dīzeļdegviela.

[2] Par konstatēto pārkāpumu 2006.gada 28.augustā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA001911, pamatojoties uz kuru 2006.gada 13.septembrī Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietnieks pieņēma lēmumu Nr.F29-552/06, ar kuru *E.T.* saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $169.^{3}$pantu uzlikts naudas sods Ls 150 apmērā, konfiscējot saskaņā ar Alūksnes rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas darbinieku 2006.gada 6.jūlija kratīšanas protokolu, 2006.gada 7.jūlija apskates protokolu izņemtos un saskaņā ar 2006.gada 24.jūlija ekspertu atzinumu Nr.0614002 un 2006.gada 4.augusta ekspertu atzinumu Nr.0614003 pēc ekspertīžu veikšanas atlikušos naftas produktus, tukšās pudeles un kratīšanas laikā izņemtos tabakas izstrādājumus.

[3] Nepiekrītot VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietnieka 2006.gada 13.septembra lēmumam Nr.F29-552/06, *E.T.* iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektoram, kurš ar 2006.gada 30.oktobra lēmumu Nr.19/28528 (turpmāk arī – Lēmums) VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietnieka 2006.gada 13.septembra lēmumu Nr.F29-552/06 atstāja negrozītu.

[4] 2006.gada 22.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *E.T.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par VID ģenerāldirektora 2006.gada 30.oktobra lēmuma Nr.19/28528 atcelšanu un lietvedības izbeigšanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] VID nav ievērojis LAPK 260.panta otrās daļas nosacījumus, kur noteikts, ka personai, kuru sauc pie atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā. Pieteicējam šādas tiesības tika liegtas. Pieteicējs lūdza VID sēdi atlikt uz vēlāku laiku, jo pieteicējam negaidīti salūza mašīna.

Pieteicējam tika atteikts, paskaidrojot, ka tādu kā pieteicējs esot daudz un neesot laika viņa dēļ atlikt lietas skatīšanu.

[4.2] VID pārkāpa pieteicēja tiesības, kas noteiktas LAPK 260.panta pirmajā daļā, tas ir, tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem, sniegt paskaidrojumus, iesniegt pieprasījumus, izteikt lūgumus. Pieteicēja lūgums par lietas atlikšanu kaut vai uz dažām stundām pilnībā tika ignorēts, tādējādi ignorējot arī Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 61.panta nosacījumus.

[4.3] VID nav ievērojis APL 62.panta pirmās daļas nosacījumus, kas paredz, ka, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta argumentus šajā lietā.

[4.4] VID lēmumi nesatur APL 67.panta otrajā daļā noteiktās sastāvdaļas. Nav norādīts pieteicēja viedoklis un argumenti, nav atrunāti lietderības apsvērumi, kā arī nav norādes, kādā termiņā lēmums ir pārsūdzams.

[4.5] Uzglabājot pieteicēja dzīvesvietā alkoholiskos dzērienus, tabakas izstrādājumus un degvielu, pieteicējs rīkojies saskaņā ar Padomes regulu (EEK) Nr.918/83. Pieteicējs nekad nav pārkāpis minētās regulas 46.pantā noteikto konkrēto preču daudzumu, ko atļauts ievest valstī no Krievijas Federācijas. Saskaņā ar pastāvošo likumdošanu minētās preces pieteicējs ieveda likumīgi un šīs mantas turēja savā dzīvesvietā līdz to pilnīgai izlietošanai savām vajadzībām.

[4.6] VID lēmumos norādījis, ka esot apstiprinājies fakts, ka pieteicējs esot uzglabājis akcizētās preces. Likumdošanā nav noteikts, cik liels daudzums ievestu preču atrašanās vienlaicīgi personas dzīvesvietā ir uzglabāšana. Ja minētās regulas 46.pants atļauj ievest arī akcīzes preces, tad pieteicējs uzskata, ka atļauj arī legāli ievestās preces uzglabāt. Preču pirkšanas čekus pieteicējs VID uzrādīja. Arī robežšķērsošanas atzīmes pasē VID tika uzradītas. Tomēr, pieņemot Lēmumu, pieteicēja minētie pierādījumi netika izvērtēti.

[4.7] VID Lēmumā norāda, ka pieteicējs neesot uzrādījis dokumentus, kas apliecina preces deklarēšanu un muitas maksājumu nomaksu. Pieteicējs uzskata, ka VID ir pārkāpis objektīvās izmeklēšanas principu. Ja VID uzskata, ka šāda informācija bija nepieciešama, tad saskaņā ar APL 59.panta pirmo daļu pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestādei šāda informācija bijā jāiegūst.

[5] Atbildētājs - Valsts ieņēmumu dienests Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst šādu apsvērumu dēļ.

[5.1] No lietas materiāliem redzams, ka Alūksnes rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas darbinieki 2006.gada 6.jūlijā, veicot kratīšanu *E.T.* dzīvesvietā */dzīvesvietas adrese/*, konstatēja 177 bloku cigarešu bez akcīzes markām, 4,5 litru degvīna ar Krievijas Federācijas akcīzes markām, kas saskaņā ar ekspertu atzinumu ir degvīna tipa alkoholisks dzēriens, kā arī naftas produktu, kas saskaņā ar eksperta atzinumu ir benzīns un dīzeļdegviela, uzglabāšanas faktu.

Minētais uzglabāšanas fakts tika apstiprināts ar VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietnieka 2006.gada 13.septembra lēmumā Nr.F29-552/06 norādītajiem dokumentiem (kratīšanas protokols, apskates protokols, eksperta atzinumi, liecinieka *V.S.* nopratināšanas protokols).

Turklāt arī pieteicējs 2006.gada 28.augustā Alūksnes rajona policijas pārvaldei sniegtajā paskaidrojumā nav noliedzis konkrēto akcīzes preču uzglabāšanas faktu.

[5.2] APL 61.pants nosaka, ka administratīvā procesa dalībniekiem ir tiesības iepazīties ar lietu un izteikt savu viedokli jebkurā procesa stadijā. Līdz ar to var konstatēt, ka pieteicējs nav izmantojis savas ar likumu piešķirtās tiesības un nav iepazinies ar lietas materiāliem.

[5.3] Tā kā pieteicējs VID Vidzemes reģionālajā iestādē nebija iesniedzis lūgumu LAPK 260.panta trešās daļas kārtībā (sūdzībā norādīts par telefona zvanu) atlikt 2006.gada 13.septembrī noteikto lietas izskatīšanu, konkrētajā gadījumā netika ierobežotas pieteicēja minētā likuma panta pirmajā un otrajā daļā noteiktās tiesības.

[5.4] Padomes 1983.gada 28.marta Regula (EEK) Nr.918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, 45.panta 1.punkts nosaka, ka atbilstoši 46. līdz 49.pantam ar atbrīvojumiem no ievedmuitas nodokļa ieved preces, kas atrodas to ceļotāju personiskajā bagāžā, kuri ierodas no trešajām valstīm, ja šāda ievešana nav komerciāla.

Minētā panta 2.punkta „b" apakšpunktā norādīts, ka „preču nekomerciāla ievešana" ir preču ievešana, kam ir gadījuma raksturs un ievestās preces ir paredzētas ceļotāja tikai personīgai vai viņa ģimenes lietošanai vai dāvanām. Šāds preču daudzums nedrīkst liecināt par to, ka tās ieved komerciāliem nolūkiem.

Savukārt 26.panta 1.punkts nosaka atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa 200 cigaretēm.

[5.5] Tā kā pieteicējs VID ģenerāldirektoram adresētajā sūdzībā bija pievienojis Krievijas Federācijas veikala „Viktorija" 2006.gada 11.maija preču čeku Nr.75 par 300 gab., 2006.gada 20.marta preču čeku Nr.53 par 600 gab., 2006.gada 7.februāra čeku Nr.37 par 500 gab., 2006.gada 3.jūnija preču čeku Nr.112 par 400 gab. cigarešu „LM" iegādi, tad konkrētajā gadījumā nevar konstatēt, ka pieteicējs, ievedot konkrēto daudzumu cigarešu Latvijas Republikā (pārsniedz 200 gab.), būtu rīkojies saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr.918/83 46.panta nosacījumiem kā apgalvots sūdzībā. Turklāt sūdzībai nav pievienoti dokumenti, kas apliecina preces deklarēšanas un muitas maksājumu nomaksu.

[5.6] Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktā noteikts, ka personai, kurai nav šī likuma 3.panta pirmajā vai septītajā daļā noteiktās licences, aizliegts uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, izņemot šī panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus. Saskaņā ar šā panta ceturto daļu alkoholiskie dzērieni, kuri neatbilst obligātajām nekaitīguma un kvalitātes prasībām vai arī ir nelegāli ražoti vai nelegāli ievesti, uzskatāmi par cilvēka veselībai un dzīvībai bīstamiem.

[5.7] Likuma „Par akcīzes nodokli" 27.panta pirmā daļa nosaka, ka visus alkoholiskos dzērienus marķē ar akcīzes nodokļa markām, šī likuma 33.panta trešā daļa paredz, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, izņemot šajā likumā noteiktos gadījumus.

[5.8] Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.662 „Akcīzes preču aprites kārtība" 191.punkts nosaka, ka fiziskajām personām ir atļauts uzglabāt degvielu tikai izmantošanai savām vajadzībām. Fiziskajām personām ir aizliegts uzglabāt degvielu bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, ja daudzums pārsniedz 80 litru. Pārbaudē tika konstatēts, ka pieteicēja uzglabātās degvielas daudzums pārsniedz 80 litrus, un ne pārbaudes laikā, ne arī sūdzībā VID ģenerāldirektoram nav uzrādīti dokumenti, kas apliecina degvielas iegādi.

[5.9] Tādējādi konkrētajā gadījumā var konstatēt minēto tiesību normu pārkāpumus no pieteicēja puses, līdz ar to *E.T.* pamatoti par izdarīto pārkāpumu noteikts administratīvais sods saskaņā ar LAPK 169.^{3}pantu.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 17.septembra spriedumu *E.T.* pieteikums par VID ģenerāldirektora 2006.gada 30.oktobra lēmuma Nr.19/28528 atcelšanu ir apmierināts daļēji. Minētais Lēmums ir grozīts daļā par administratīvā soda piemērošanu un par administratīvo pārkāpumu *E.T.* noteikts naudas sods Ls 50 apmērā, piemērojot izņemto naftas produktu konfiskāciju.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[6.1] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, proti, ka pieteicējs savā dzīvesvietā ir uzglabājis 177 blokus cigarešu ar Krievijas Federācijas akcīzes markām, 4,5 litrus degvīna ar Krievijas Federācijas akcīzes markām, kā arī naftas produktus (2 gab. 200 litru tilpuma mucas, 1 gab. 20 litru tilpuma kanna). Pieteicējs 2006.gada 28.augustā Alūksnes rajona policijas pārvaldei sniegtajā paskaidrojumā nav noliedzis konkrēto akcīzes preču uzglabāšanas faktu.

Tomēr lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs pamatoti sodīts pēc LAPK 169.^{3}panta, tas ir, ar akcīzes nodokli apliekamo preču uzglabāšanas vai pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu, jo pieteicējs norāda, ka preces ievestas un uzglabātas savām vajadzībām.

[6.2] Administratīvo pārkāpumu lietā būtiski ir konstatēt, vai ir pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, vai persona ir vainojama administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

LAPK 169.^{3}pants paredz administratīvo atbildību par ar akcīzes nodokli apliekamo preču iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem.

No Lēmuma izriet, ka pieteicējs sodīts gan par tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu bez Latvijas Republikas akcīzes markām glabāšanu, gan par degvielas glabāšanu bez izcelsmes dokumentiem.

Nav strīda, ka tabakas izstrādājumi, alkoholiskie dzērieni un degviela ir ar akcīzes nodokli apliekamas preces. No LAPK 169.^{3} panta dispozīcijas izriet, ka administratīvā atbildība paredzēta par citos normatīvos aktos noteiktās kārtības neievērošanu – iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, līdz ar to nepieciešams norādīt, konkrēti kādu likumu vai noteikumus persona nav ievērojusi un ir pārkāpusi. Nenorādot materiālu tiesisko normu, kuru pārkāpusi persona, nav konstatējams, ka izdarīts LAPK 169.^{3} pantā paredzētais pārkāpums.

[6.3] Tiesa konstatē, ka Lēmumā nav norādīts, kādu normatīvo aktu, kas nosaka tabakas izstrādājumu uzglabāšanu, pieteicējs būtu pārkāpis. Attiecībā par tabakas izstrādājumu uzglabāšanu atbildētājs norādījis, ka ir rīkojies saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr.918/83, savukārt atbildētājs ir norādījis, ka konkrētajā gadījumā nevar konstatēt, ka pieteicējs, ievedot konkrēto daudzumu cigarešu Latvijas Republikā (pārsniedz 200 gab.), būtu rīkojies saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr.918/83 46.panta nosacījumiem kā apgalvots sūdzībā. Turklāt sūdzībai nav pievienoti dokumenti, kas apliecina preces deklarēšanas un muitas maksājumu nomaksu.

Augstāk minētā motivācija attiecas uz cigarešu ievešanu un akcīzes nodokļa nomaksu. Kā izriet no procesa dalībnieku paskaidrojumiem tiesas sēdē, tad pieteicējam par ievestajām cigaretēm ir veikts papildus akcīzes nodokļa uzrēķins. Tomēr minētais pamatojums nenorāda uz LAPK 169.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Atbildētājs ir atsaucies uz likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta trešo daļu, kas paredz, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, izņemot šajā likumā noteiktos gadījumus.

Lēmumā tiek norādīts, ka ievestās cigaretes nav marķētas ar Latvijas Republikas akcīzes nodokļa markām. Tai pat laikā lietā nav strīda, ka tabakas izstrādājumi bija marķēti ar Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markām, tātad nevar uzskatīt, ka pieteicējs, uzglabājot cigaretes, kas marķētas ar Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markām, būtu pārkāpis likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta trešo daļu. Atbildētājs nav arī norādījis, ka būtu ierobežots cigarešu daudzums, kādu persona var uzglabāt savām vajadzībām.

[6.4] Attiecībā uz alkoholisko dzērienu uzglabāšanu atbildētājs atsaucies uz Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktu, kurā noteikts, ka personai, kurai nav šī likuma 3.panta pirmajā vai septītajā daļā noteiktās licences, aizliegts uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, izņemot šī panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus. Panta ceturtā daļa paredz, ka šā panta trešās daļas 1.punktā noteiktais aizliegums neattiecas uz likuma „Par akcīzes nodokli" 27.panta trešajā daļā minētajiem gadījumiem, kā arī uz personiskajam patēriņam mājas apstākļos izgatavoto vīnu un citiem likuma "Par akcīzes nodokli" 3.panta ceturtās daļas 1.punktā minētajiem raudzētajiem dzērieniem.

Lēmumu atbildētājs pamatojis arī ar likuma „Par akcīzes nodokli" 27.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka visus alkoholiskos dzērienus marķē ar akcīzes nodokļa markām, un jau iepriekš minēto šī likuma 33.panta trešo daļu.

No lietas materiāliem un atbildētāja Lēmuma izriet, ka pieteicējs uzglabājis 4,5 litrus degvīna ar Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markām. Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē nenoliedza, ka šādu daudzumu degvīna persona varētu uzglabāt savām vajadzībām.

Turklāt lietā nav strīda, ka personai ir tiesības ievest no Krievijas Federācijas alkoholiskos dzērienus, līdz ar to būtu neloģiski piemērot sodu par tādu dzērienu uzglabāšanu, ko persona ievedusi likumīgi.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa secina, ka atbildētājs nepamatoti norādījis, ka pieteicējs, uzglabājot 4,5 litrus degvīna, kas marķēti ar Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markām, būtu pārkāpis Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktu un likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta trešo daļu.

[6.5] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka attiecībā uz tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu uzglabāšanu nav konstatējams, ka pieteicējs būtu pārkāpis to uzglabāšanas noteikumus, tātad pieteicēja darbībās nav konstatējams LAPK 169.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma sastāvs.

[6.6] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs bez iegādi apliecinošiem dokumentiem uzglabājis degvielu – divas 200 litru tilpuma mucas un vienu 20 litru tilpuma kannu.

Attiecībā uz degvielu atbildētājs norādījis, ka Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.662 „Akcīzes preču aprites kārtība" 191.punkts nosaka, ka fiziskajām personām ir atļauts uzglabāt degvielu tikai izmantošanai savām vajadzībām. Fiziskajām personām ir aizliegts uzglabāt degvielu bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, ja daudzums pārsniedz 80 litru.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja uzglabātās degvielas daudzums pārsniedza 80 litrus un ne pārbaudes laikā, ne arī sūdzībā VID ģenerāldirektoram nav uzrādīti dokumenti, kas apliecina degvielas iegādi.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka attiecībā uz degvielas uzglabāšanu pieteicējs ir pārkāpis Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.662 „Akcīzes preču aprites kārtība" 191.punktu, tātad ir konstatējams LAPK 169.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma sastāvs.

[6.7] Ievērojot iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka kaut arī atbildētājs nav pareizi kvalificējis visas pieteicēja darbības, tomēr pieteicējs ir izdarījis LAPK 169.^{3}pantā paredzēto pārkāpumu, līdz ar to ir saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto pantu.

[6.8] LAPK 32. pants nosaka, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 169.^{3}panta sankcija paredz naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, konfiscējot preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 150 apmērā, konfiscējot, saskaņā ar Alūksnes rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas darbinieku 2006.gada 6.jūlija kratīšanas protokolu, 2006.gada 7.jūlija apskates protokolu izņemtos un saskaņā ar 2006.gada 24.jūlija ekspertu atzinumu Nr.0614002 un 2006.gada 4.augusta ekspertu atzinumu Nr.0614003 pēc ekspertīžu veikšanas atlikušos naftas produktus, tukšās pudeles un kratīšanas laikā izņemtos tabakas izstrādājumus.

Ņemot vērā, ka tiesa ir konstatējusi par pierādītu pārkāpumu tikai pieteicēja darbībās attiecībā uz degvielas uzglabāšanu, ir pamats lemt par soda samazināšanu. Tiesas ieskatā lietā ir samazināms uzliktais naudas sods un, ņemot vērā, ka uzglabātās degvielas daudzums bez iegādi apliecinošiem dokumentiem nav pārāk liels, kā arī to, ka pieteicējs iepriekš nav saukts pie administratīvās atbildības par šāda veida pārkāpumu, nosakāms naudas sods minimālās sankcijas apmērā, proti, Ls 50 apmērā.

Tiesas ieskatā kā papildsods ir piemērojama arī izņemtās degvielas konfiskācija. Tā kā tiesa nekonstatē pārkāpumu pieteicēja darbībās attiecībā uz tabakas izstrādājumiem un alkoholiskiem dzērieniem, tad šajā daļā nav pamatota piemērotā preču konfiskācija.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 17.septembra spriedumu atbildētājs ir iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot noraidīt *E.T.* pieteikumu.

Apelācijas sūdzībā atbildētājs ir norādījis, ka tiesa nepareizi interpretējusi likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta trešās daļas tiesību normu, uzskatot, ka, lai Latvijas Republikā ražotu, izmantotu, pārstrādātu, uzglabātu, pārvietotu un realizētu alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, tiem jābūt marķētiem ar akcīzes nodokļa markām, kas var būt arī citas valsts akcīzes nodokļa markas – konkrētajā gadījumā Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markas. Savukārt minētais ir pretrunā ar likuma "Par akcīzes nodokli" 33.panta trešās daļas jēgu, jo tikai Latvijas Republikas akcīzes nodokļa marka var apliecināt, ka alkoholiskie dzērieni un tabakas izstrādājumi ir ņemti valsts (Latvijas Republikas) uzskaitē un tiem ir legāla izcelsme. Pretējā gadījumā preces ir uzskatāmas par nemarķētām un, tās uzglabājot, ir pārkāptas likuma "Par akcīzes nodokli" 33.panta trešā daļas prasības, kā arī izdarīts pārkāpums par kuru atbildība paredzēta LAPK 169.^{3}pantā.

Tiesa nav konstatējusi, ka VID nav izdarījis lietderības apsvērumus vai izdarījis tos kļūdaini, kā arī nav norādījusi, kādus atbildību mīkstinošus apstākļus atbilstoši LAPK 33.panta pirmajai daļai VID nav ņēmis vērā, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu.

[8] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja un norādīja, ka tiesa nepamatoti samazinājusi soda apmēru. Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē iesniedza dokumentus, kas apstirpina, ka lietā izņemtās cigaretes un alkohols ir iznīcināts, pamatojoties VID Rīgas reģionālās iestādes valstij piekritīgās mantas iznīcināšanas aktiem Nr.002078 un Nr.000861.

Pieteicējs norādīja, ka atbildētāja apelācijas sūdzība nav pamatota, un uzturēja iesniegto pieteikumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībniekus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[10] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai [6] un atkārtoti APL 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus nenorāda.

[11] Attiecībā uz VID apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem [7] Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta trešo daļu Latvijas Republikā aizliegts ražot, izmantot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus. Likuma „Par akcīzes nodokli" 1.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka akcīzes nodokļa marka ir alkoholisko dzērienu vai tabakas izstrādājumu akcīzes nodokļa marka, kuru piestiprina alkoholisko dzērienu iepakojumam (pudelei vai citam iepakojumam) vai tabakas izstrādājumu iepakojumam (paciņai vai citam iepakojumam) un kura apliecina, ka marķētiem alkoholiskajiem dzērieniem vai tabakas izstrādājumiem ir legāla izcelsme un tie ņemti valsts kontrolē atbilstoši noteiktajiem akcīzes nodokļa samaksas nosacījumiem. Savukārt likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtā daļa (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2006.gada 31.decembrim) noteica, ka no nodokļa atbrīvo akcīzes preces, kuras fiziskā persona ieved no ārvalsts, kas nav dalībvalsts, no teritorijām, kuras minētas šā likuma 2.panta $3.^1$ daļā, no Ālandu salām vai Normandijas salām un kuras ir atbrīvotas no muitas nodokļa.

Saskaņā ar Padomes regulas (EEK) Nr.918/83 45.pantu no ievedmuitas nodokļa ir atbrīvojamas preces, kuras atrodas ceļotāju personiskajā bagāžā, ja šāda preču ievešana nav komerciāla un nepārsniedz 46.pantā noteiktos daudzuma ierobežojumus (cigaretes – 200gab., stiprie alkoholiskie dzērieni – 1 litrs).

No iepriekš minētajām normām izriet, ka persona var pārvietot un uzglabāt Latvijas Republikas teritorijā arī akcīzes preces, kas nav marķētas ar akcīzes nodokļa marku, ja tās ievestas no ārvalsts, kas nav ES dalībvalsts, ievešana nav komerciāla un ievesto preču daudzums nepārsniedz regulā noteikto daudzumu.

Kā to pareizi ir konstatējusi pirmās instances tiesa, VID konkrētajā gadījumā nav pierādījusi faktu, ka *E.T.* ir ievedis akcīzes preces no Krievijas komerciālos nolūkos, ko būtu nepieciešams konstatēt konkrētajā lietā, lai *E.T.* sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 169.[3]pantu. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzībā ietvertais arguments par to, ka pirmās instances tiesa kļūdaini ir interpretējusi likuma „Par akcīzes nodokli" normas, nav pamatots.

[12] Pirmās instances tiesa lietā ir atzinusi par pierādītu LAPK 169.[3]pantā noteikto pārkāpumu *E.T.* darbībās tikai attiecībā uz degvielas uzglabāšanu, līdz ar to tiesa pamatoti ir samazinājusi arī *E.T.* piemēroto sodu.

[13] Ņemot vērā, ka *E.T.* darbībā ir konstatējamas LAPK 169.[3]panta sastāva pazīmes par degvielas uzglabāšanas noteikumu pārkāpšanu, bet attiecībā uz tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu uzglabāšanu pamatoti secināts, ka *E.T.* darbībās nav konstatējamas LAPK 169.[3]pantā noteiktā sastāva pazīmes, lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā šajā daļā ir izbeidzama, pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu, jo *E.T.* darbībās nav konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[14] LAPK 289.panta pirmā daļa noteic, ja atceļ lēmumu un izbeidz lietu par administratīvo pārkāpumu, tad piedzītās naudas summas atmaksā, pret atlīdzību atsavinātos un konfiscētos priekšmetus atdod, kā arī atceļ citus ierobežojumus, kas saistīti ar agrāk pieņemto lēmumu. Ja priekšmetu atdot nav iespējams, tiek atlīdzināta tā vērtība. Ņemot vērā, ka administratīvā pārkāpuma lieta daļā par tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu uzglabāšanas noteikumu pārkāpumu ir izbeigta, lietā izņemtie un konfiscētie tabakas izstrādājumi un alkoholiskie dzērieni [2] ir atdodami *E.T.*. Ja minētos priekšmetus nav iespējams atdot (tie ir iznīcināti), tad *E.T.* ir atlīdzināma to vērtība.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 286.[11]panta otrās daļas 1. un 3.punktu, 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Valsts ieņēmumu dienesta sūdzību noraidīt.

Izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā daļā, ar kuru *E.T.* (personas kods */personas kods/*) saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.[3]pantu par tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu uzglabāšanas noteikumu pārkāpšanu.

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 17.septembra spriedumu daļā, ar kuru grozīts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora

2006.gada 30.oktobra lēmums Nr.19/28528 un *E.T.* (personas kods */personas kods/*) noteikts sods par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu – naudas sods 50 (piecdesmit) latu apmērā, piemērojot izņemto naftas produktu konfiskāciju.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	*(paraksts)*	K.Berķis
Tiesneses	*(paraksts)*	A.Šteinberga
	(paraksts)	S.Zakrevska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis K.Berķis
Rīgā, 2009.gada 28.decembrī